

Stockholm den 7 februari 2022

Högsta domstolen

Mål B 299-22, Maykil Yokhanna ./ . Södertörns åklagarkammare i Stockholm m.fl angående grovt vapenbrott

I egenskap av ombud och offentlig försvarare för Maykil Yokhanna ("Maykil") i ovan rubricerat mål får undertecknad inkomma med komplettering till tidigare ingivet överklagande och anföra följande;

YRKANDEN

Maykil yrkar att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd i målet och i första hand återförvisar målet till underinstans för en ny prövning.

Maykil yrkar i andra hand att Högsta domstolen meddelar prövningstillstånd och med undanröjande av hovrättens dom ogillar åtalerna gentemot honom i dess helhet.

Maykil yrkar vidare att Högsta domstolen med ändring av hovrättens dom meddelar en mildare påföljd.

GRUNDER

Hovrättens avgörande är felaktigt och skall med anledning därav ändras. Maykil har inte gjort sig skyldig till grovt vapenbrott vid de två aktuella fallen.

Högsta domstolen bör återförvisa målet till tingsrätten för förnyad prövning. Bevisvärderingen har skett på ett felaktigt eftersom bevisningen i tingsrätten starkt kan ifrågasättas. I

kombination med den nya bevisningen som presenterats inför hovrätten, i motsats till vad hovrätten kommit fram till, är det inte visat i någon av instanserna att det är fråga om samma s.k. AK-47.

Det finns synnerliga skäl för prövningstillstånd då bevisning som fällt Maykil till ansvar kan i sin helhet ifrågasättas. Domstolen har gjort en felaktig bevisvärdering baserad på indirekta bevis genom att flertalet händelser och omständigheter har kopplats samman till en indiciekedja i samma mål. Genom att pröva flertalet omständigheter som anses hänföra sig till Maykil samtidigt och tillsammans med andra gärningspersoner i samtliga delar, har händelseförlopp och enskilda omständigheter kunnat utröntas för varje enskild händelse men däremot återfinns ingen utredning som faktiskt knyter Maykil som gärningsperson i någon del.

Det har även förekommit grund för rättegångsfel. Det har förekommit väsentliga felaktigheter i den bevisning som presenterats av åklagare. Dessa omständigheter har fått stor betydelse vid bedömning av ett vapens funktionsduglighet och påverkat utgången i målet samt sättet att beräkna straffvärdet. Detta har inneburit att omständigheter i indiciekedjan varit felaktiga och missvisande vilket föranlett ett felaktigt slutresultat.

Vidare har det framkommit ny bevisning som har stor inverkan i målet och därmed utgången. Materialet såsom SKY-chattar kan ifrågasättas, särskilt då chattarna är ofullständiga och stor del av dessa är sekretessbelagda under annan pågående förundersökning. Tillförlitligheten till materialet och den bedömning som hovrätten dragit av processmaterialet kan starkt ifrågasättas med anledning därav. Det är av vikt för ledningen av rättstillämpningen att klart ta ställning till dessa frågor.

Hovrätten har även ändrat i påföljdsfrågan där Maykils straff höjts med 1 år och 4 mån. Sättet att beräkna det sammanlagda straffvärdet är inkorrekt och inte i enlighet med asperationsprincipen. Vidare har domstolen trots invändningar från försvarare inte beaktat vissa faktorer som borde ha haft en inverkan vid straffvärdebedömningen. Underrättspraxis spreter hur obrukbara vapen påverkar straffvärdebedömningen och ett klagande fordras för att erhålla en enhetlig rättstillämpning.

Det föreligger skäl att betvivla riktighet av hovrättens bedömning i samtliga delar. Ett klagande av Högsta domstolen fordras för att erhålla enhetlig praxis. Det saknar även praxis beträffande bedömningen av SKY-material.

SKÄL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

SÖDERTÖRNSDELEN, stämningsansökan 15 juli 2021

Målet avser frågan om grovt vapenbrott där tillståndspliktiga vapen påstås ha använts i en musikvideo. Vid tingsrättens prövning hade någon AK-47 inte tagits i beslag. Till hovrättsförhandlingen inkom åklagaren med ny bevisning avseende krypterade chattar från SKY ECC och PM med analysresultat avseende en automatkarbin av typen Kalashnikov (AK-47) som ska ha anträffats av polis och tagits i beslag i ett annat ärende, BG117545-5, se *hovrättens ab 116 s. 234*. Beslaget av AK-47 gjordes efter tingsrättens dom och presenterades först i hovrätten. Den nya bevisningen avseende SKY-chattar och beslaget av AK-47 fick viss inverkan i olika delar av målet. Maykil ansågs med stöd av detta kunna knytas till ytterligare ett vapen, scorpionen, samt att den beslagtagna AK-47 ansågs ha samhörighet till såväl detta mål som målet som avser mordet på Adriana.

Maykil dömdes i hovrätten för innehav av tre skjutvapen – en kalashnikov (AK-47), en revolver och en scorpion. Maykil dömdes inte vare sig för revolvren eller garage-scorpionen i tingsrätten. Hovrätten ansåg dock att dessa vapens äkthet och funktionsduglighet kunnat fastställas i hovrätten med hjälp av den nya bevisningen. Maykil blev således dömd för tre skjutvapen.

Kalashnikov, AK-47 (och den anträffade patronen)

Tingsrätten stipulerade i domskälen att frågan att pröva i målet var nämligen huruvida de tre tilltalade innehaft skjutvapen i sin besittning, i vart fall i en sådan omfattning att de i straffrättsligt hänseende olovligen innehaft tillståndspliktiga skjutvapen. Om så visar sig vara fallet måste tingsrätten även pröva frågan om det skett enligt en gemensam planering tillsammans med de andra medtilltalade. Då processen i tingsrätten i stora drag kom att anknytas med ett annat ärende (mordet på Adriana), nödgades tingsrätten i förevarande mål tydliggöra i domskälen att rätten inte skulle pröva frågan om huruvida någon eller några i detta mål aktuella gärningsmän eventuellt tillsammans med andra *senare* hanterat något eller några av dessa skjutvapen, såsom vid Adriana-mordet.

Av tingsrättens domskäl framgår ”däremot kan en senare hantering av samma vapen med tillhörande ammunition ha betydelse för att säkerställa om ett skjutvapen, även under i vart fall tidsperioden som är aktuell i detta mål, varit funktionsdugligt och därmed på sätt åklagaren påstått varit ett ”skarpt” skjutvapen”, se tingsrättens dom s. 17. Denna bedömning om senare hanteringar av ett skjutvapen är således av relevans för beviskedjan avseende AK-47 i

förevarande mål. Detta har lett till att känslor och omständigheter kring Adriana-mordet som påstås ha samhörighet med detta mål, har kommit att prägla domstolarnas bedömning.

Hovrätten har i detta mål gjort vissa slutsatser om AK-47's äkthet och funktionsduglighet med anledning av den nya bevisningen som inkom till hovrätten. I annat ärende har det beslagtogs en AK-47 som utvärderats. Av de undersökningar som gjorts av vapnet anser hovrätten att det är bevisat att det är fråga om samma vapen som ses hanteras i musikvideon vid garaget och det beslagtagna vapnet. Bedömningen för huruvida vapnet i musikvideon den 30 juli 2020 varit skarpladdat och funktionsdugligt hänför sig till olika omständigheter som påstås kunna knyta vapnet i musikvideon till senare hanteringar som då bevisar att vapnet varit funktionsdugligt vid samtliga tillfällen.

Tingsrätten anser att det av musikvideon framgår att patroner ramlar på garagegolvet, *se tingsrättens dom s. 22*. Den musikvideo som spelades upp i både tingsrätt och hovrätt ska utvisa påståendet om att patron ramlar på garagegolvet, *se minut 36:30 till 37:00, jfr. tingsrättens ab 191 s. 214*. Den omständighet som varit av betydelse för huruvida vapnet i musikvideon och det beslagtagna vapnet har samband till varandra är den patron som senare anträffas i garaget den 7 augusti 2020, dvs ca en vecka efter videoinspelningen.

En jämförelse har gjorts mellan den patronen som påstås komma från musikvideon och de patroner som återfanns vid en skjutning den 2 augusti 2020 (Adriana-mordet). NFC har undersökt patronen i garaget och det har funnits spår/märken på den som visar att den med grad +3 sannolikhet har hanterats i samma vapen som användes vid mordet på Adriana.

Av tillgänglig utredning och det förhållandet att patronen återfanns i direkt anslutning till den plats i garaget där det vapenliknande föremålet (AK-47) hanterats enligt vad som framgår från det inspelade råmaterialet ansåg tingsrätten att det är ställt utom rimligt tvivel att patronen hänför sig till den aktuella hanteringen. Med anledning av att spåren på patronen i garaget anses överensstämma med de som användes vid döds-skjutningen har även hovrätten ansett att det gett stöd för att det varit fråga om samma vapen i musikvideon och att det vid tidpunkten för inspelningen varit ett skarpt, funktionsdugligt och tillståndspliktigt vapen.

Det som är av vikt för beviskedjan är dock att omständigheterna kring den återfunna patronen som anträffats i garaget den 7 augusti 2020 kan starkt ifrågasättas och frågan är huruvida patronen har ett faktiskt samband till musikvideon.

Den plats som åklagaren påstått att patronen återfinns på följer av förundersökningen vari fyndet utvisas genom bild och anträffades av polis i garaget den 7 augusti 2020 i mittgången i

höjd med parkeringsplats märkt ”10”, *se tingsrättens ab 191 s. 213*. Av samma aktbilaga s. 215 förevisas parkeringsplatsen 10 i musikvideon och patronfyndet den 7 augusti 2020. Inledningsvis ska det uppmärksammas att vid närmare granskning av råmaterialet vid uppspelning längre in i filmen, *tid 38:59–39:56*, inte går att återfinna samma föremål som ringats in i åklagarens bevisning, *se även av 191 s. 214*.

Det måste även belysas att de uppgifter som lämnats av åklagare och i det processmaterial, videoinspelning *”polisredigerad film garaget till vapenbrott”* från den 24 maj 2021 att patronen återfunnits vid parkeringsplats 9-10 i garaget är felaktiga. Åklagare och polis har anfört att patronen påträffats vid den parkeringsplats där personen i musikvideon som påstås vara Maykil, ses mantla AK-47an. Slutsatsen som dragits av åklagaren är att en patron ramlat ut vid parkeringsplats 9-10 och således blivit kvar på samma plats efter inspelningen framtill den 7 augusti 2020 när det påstås ha anträffas av polis. Åklagaren har påstått att det därmed måste vara en patron från musikvideon.

Detta är dock felaktigt då patronen faktiskt inte återfinns vid parkeringsplats 9-10. Av beslagsprotokoll på s.14 och sakkunnigutlåtandet på s. 90 ab 191 i tingsrättens mål framgår det att den aktuella patronen egentligen påträffades 5 m från parkeringsplats 35 i garaget. Dvs. inte på den plats som angetts av polis Björn Tulldahl i inspelningen eller som framkommer i åklagarens sakframställan, *se även tingsrätten s. 71 ab 192*. Fyndet görs enligt beslagsprotokollet den 7 augusti 2020 kl 13:51 av Niklas Westholm vid parkeringsplats 35. Dvs. på andra sidan garaget och inte där musikvideon spelats in, **bilaga 1**. Det finns således inget i processmaterial som styrker åklagarens påståenden om att fyndet av patronen ska ha gjorts vid parkeringsplats 9-10. Inte heller Björn Tulldahls utlåtande i inspelningen om att fyndet påträffats där styrks på något sätt i materialet.

Även av förundersökningen ab 191 s. 210 återfinns ett PM om samma beslag skriven av Robin Kranshed med tillhörande bild på fyndet, s. 211. Enligt polisens PM är det från vägg/dörr till parkeringsruta 10 ungefär 8–12 m. Varje parkeringsruta i Sverige, enligt plan- och bygglagen och efterföljande regler, ska ha ett avstånd om i vart fall 2–2,3 m (enligt Brottsförebyggande rådet). Denna beräkning kan stämma vad gäller parkeringsplats 35 men omöjliga parkeringsplats 10, jfr. s. 71 och s. 210. Beräkningen baserat på antalet parkeringsrutor enligt bilden ger ett uppskattat avstånd om 27,6 m vilket rimmar väl med försvarets genomsökning av garaget, **bilaga 2**. Det framgår emellertid inte någon tidsstämpel för när bilden på s. 211 är tagen eller när Robin menar att fyndet är gjort. Enligt PMet är det gjort kl 16:05. Det framgår inte huruvida den tillhörande bilden på patronen är tagen på rätt plats då det finns olika uttåganden om var patronen återfunnits.

Det framkommer inte heller i de videomaterial som görs av Björn Tulldahl, någon tidsstämpel för när fyndet ska ha gjorts eller hur. Det som framgår av inspelningen är att det spelas in den 24 maj 2021, dvs. 9 månader efter fyndet och där det enligt polis Björn Tulldahls uppgifter har anträffats en patron vid parkeringsplats 9-10. Han påstår att det anträffas på samma plats som patronen ska ha ramlat ut i musikvideon, *se bland annat videoinspelning "polisredigerad film garaget till vapenbrott" tid 04:00-04:10*. Men någon förklaring till hans påstående finns inte. Det som emellertid går att utläsa av processmaterialet är att tre olika poliser har på något sätt gjort observationer och fört anteckningar om patronfyndet men att deras uppgifter är motstridiga. Omständigheterna kring fyndet av patronen är en brist i utredningen som måste utredas.

Vid egen kontroll i garaget kan det konstateras utefter uppgifterna i Robin Kransheds PM, att 8-12 meter från hissdörren är vid parkeringsruta 33-35, *se video*. Markunderlaget vid parkeringsruta 35 stämmer dock inte med den bild som återfinns på s. 211, **bilaga 3**. De märken som återfinns på marken på bilden går inte att se kring parkeringsplats 35. Av videoinspelningen *"polisredigerad film garaget till vapenbrott"* tid 05:42-05:54 som påstås vara ett inspelning från när fyndet ska ha anträffats den 7 augusti 2020 framgår det att en patron ligger placerad framför parkeringsplats 10, till vänster om pelaren. De märken som syns under patronen på denna inspelning vid parkeringsplats 10 liknar däremot de som återfinns på bild på s. 211. Detta innebär dock att bilden på s. 211 inte stämmer överens med de uppgifter som framgår av PM på s. 210 att patron hittats 8-12 meter från hissdörren, dvs vid parkeringsplats 35. Återigen förekommer motstridiga uppgifter i utredningen. Det rätten ska uppmärksamma är att det faktiskt är Niklas som gör det första fyndet av patronen kl 13:51 och att den rätta placeringen för fyndet vid denna tidpunkt var vid parkeringsplats 35, *se ab 191 s. 14*. Denna uppgift stämmer dock inte överens med vad åklagaren hävdar under huvudförhandling. Åklagaren har i sin sakframställan uppvisat fyndet från parkeringsplats 10 tillsammans med en bild på patronen (*se hovrättens aktbilaga 116 s. 32*) vilket kan skapat ha förvirring och en felaktig/inkorrekt bedömning.

Åklagaren anförde i sin plädering att det inte råder något tvivel om att patronen ramlat ut i samband med videon. Till styrkande för sin hypotes har åklagaren åberopat bilder från musikvideon på ett föremål som finns på marken i garaget vid parkeringsplats 9 (till höger om pelaren) och påstår att det är en patron som sägs ramla ut när person 3 (påstås vara Maykil) mantlar vapnet. Då det av åklagare och polis Björn Tulldahl har angetts att patronen återfunnits vid den specifika parkeringsplatsen har detta fått stor betydelse i målet för bedömning av den AK-47 som ses i musikvideon, att den aktuella patronen tillhör just det vapnet och huruvida det varit funktionsdugligt vid inspelningstillfället.

Det ska även uppmärksammas att det av videon *"polisredigerad film garaget till vapenbrott"* framgår att patronen ligger framför parkeringsplats 10. Av de bilder och videoklipp av råmaterialet som åklagaren åberopat avseende patronen på marken under musikvideoinspelningen, framgår det att inte heller dessa överensstämmer med "samma plats" som det sägs i den aktuella inspelningen *"polisredigerad film garaget till vapenbrott"*, se jämförelse bilaga 4.

Hovrätten anger i domskälen på s. 11 "De undersökningar som gjorts beträffande vapnet visar, enligt hovrättens mening, att det är fråga om samma vapen som hanterats i den ifrågasatt musikvideon, nämligen vid inspelningen i garaget Sollentuna. Det förhållandet att vapnet nu tagits i beslag och resultatet av de undersökningar som till följd därav företagits, befäster de slutsatser som tingsrätten har gjort rörande vapnets äkthet och funktionsduglighet vid brottstidpunkten". Medan tingsrätten anger i sina domskäl s. 22 "av tillgänglig utredning och det förhållandet att patronen återfinns i direkt anslutning till den plats i garaget där det vapenliknande föremålet (AK-47) hanterats enligt vad som framgår från det inspelade videomaterialet anser tingsrätten att det ställt utom rimligt tvivel att patronen också hänför sig till den aktuella hanteringen". Det råder således ingen tvekan om att den av åklagaren felaktigt påstådda platsen för fyndet har fått en central betydelse vid bedömning av sambandet till vapenföremålet som ses i musikvideon och i sin tur dess funktionsduglighet.

Det måste därmed framhåvas att de uppgifter om fyndet av patronen i garaget som lämnats under huvudförhandling i såväl tingsrätt som hovrätt inte stämmer. Patronen har återfunnits på annan plats än vad som framförts, fem dagar efter dödsskjutningen och ca en vecka efter videoinspelningen. Dvs. en betydande tid efter videoinspelningen, särskilt i ett sådant utrymme som ett garage där vem som helst har tillgång till. Detta bör således få en stor inverkan vid bedömning för om patronen faktiskt har det samband med det vapenföremål som ses i musikvideon som åklagaren påstår. Skäl föreligger att betvivla det samband som påstås mellan patronen och vapnet i musikvideon. Det finns ett betydande osäkerhetsmoment huruvida patronen kommer från musikvideotillfället eller om den hamnat i garaget vid senare tillfälle och av annan som haft tillgång till garaget.

Hovrätten anför "med hänsyn till vad som framgår av det råmaterial till inspelningen som hovrätten tagit del av råder det inga tvivel om att vapnet dessutom var skarpladdat". Den delen av råmaterial som hovrätten egentligen hänför sig till är de bilder av råmaterialet som åklagaren åberopat sakframställningsvis. Denna slutsats av hovrätten har gjorts i kombination med påståendena om fyndets positionering. Försvaret har tidigare pekat på att det föremål som åklagaren påstår är en patron i verkliga fallet är en fimp eller joint då den är vit. Det framgår även i slutet av råmaterialet till musikvideon, *tid 36:42, 39:36-39:53, 40:00-40:28*,

att kameran riktas mot parkeringsplats 9-10. I denna sekvens går det inte heller att se att det ligger någon patron på marken där åklagaren påstår, **bilaga 5**.

Andra brister i utredningen följer av s. 98 under rubriken ”resultat” i tilläggsprotokoll 7 där det framgår att det beslagtagna vapnet har tillverkningsnummer 0158 på bland annat slutstycket och tillverkningsnummer 2701 på skyddskåpan. Vid NFC undersökning av det vapenföremål som ses i musikvideon har man tidigare inte kunnat ange något specifikt tillverkningsnummer på annan plats än att det framgår under punkten E C6 att det finns ”fyra tecken (sista siffrorna i tillverkningsnumret) på vänster sida av förstoken”, ab 192 s.109. Avseende det beslagtagna vapnet nämns inte några sådana tecken på vänster sida i utlåtandet utan där har man endast kunnat ange tillverkningsnummer på skyddskåpa och slutstycket. Något tillverkningsnummer på skyddskåpan på vapenföremålet som framgår av musikvideon har inte kunnat anges då skyddskåpan sagts ha varit utbytt, se ab 192 s. 109. Det framgår således ingen träff av nummer eller tecken på förstoken på det beslagtagna vapnet så som angivits för vapenföremålet i musikvideon. Medan det för musikvideo-vapnet inte finns några uppgifter om att det framgått något på slutstycket eller kåpan. De egenskaper och detaljer på det beslagtagna vapnet skiljer sig således från de som observerats på vapenföremålet i musikvideon, **se jämförelsebild bilaga 6** (kåpa, förstock och slutstycke markerats för förtydligande). Det kan därmed vara fråga om olika vapen.

Hovrätten bedömde dock att åklagarens teori att det genom det fynd av patronen som görs en vecka senare, i kombination med råmaterialet och stillbilder som återfinns i förundersökningen, är det utrett att Maykil genomför s.k. patron ut, vilket det rimmar väl med domstolens bedömning vart patronen påträffades vilket osannolikt nog råkar vara precis den plats åklagaren påstår att Maykil står enligt videon, se tingsrättens ab 191 s. 217. Domstolen tar dock inte tagit hänsyn till att det under hela den veckan kan ha förekommit andra aktiviteter i garaget. Av översiktbild ovanför garaget som följer av åklagarens bevisuppgift i hovrätten framgår att platsen runt om garaget består av lägenheter, restauranger, lägenhetshotell, företag, butiker etc., se hovrättens ab 116 s. 28. Det ska även belysas att det under lång tid (framförallt år 2019-2021) har förekommit brottsliga aktiviteter i det lägenhetshotell över garaget, bland annat ett vapenbrott, *se Attunda tingsrätts mål B 329-21, B 11794-21, B 11770-21*. Även i Stockholms tingsrätts mål B 5526-20 som avsåg synnerligen grovt narkotikabrott och grovt vapenbrott omnämns adressen.

Vidare har det av åklagare under huvudförhandling, med hänvisning till råmaterial, anförts att vapenföremålet vid ett tillfälle mantlas och att patroner hamnar på golvet men att personen vid detta tillfälle plockar upp patronerna. Undertecknad vill belysa att det är ytterligare ett påstående från åklagarens sida som inte stämmer med vad som faktiskt syns av inspelningen. Av

videoklipppet ”*polisredigerad film garaget till vapenbrott*” tid 05:11-05:14 ses en person sträcka sig efter något på marken. Pelaren är dock i vägen så det går överhuvudtaget inte att se vad personen tar upp från marken. Att det skulle vara en patron som flugit ut som tas upp är således enbart spekulationer från åklagarens sida. För det fall att det finns något patronliknande föremål i musikvideo har NFC konstaterat att det inte varit möjligt att identifiera dessa och frågan om huruvida dessa föremål omfattas av vapenlagens bestämmelser har således inte kunnat besvaras. Av NFC’s utlåtande framgår det även att patronliknande föremål i musikvideon kan utgöra sk. laddblindspatroner eller patronattrapper, vilka inte omfattas av vapenlagens bestämmelse. Det bedömdes inte ens meningsfullt att ta fram underlag för graderad slutsats, tingsrättens ab 192 s. 111-113. Att det kan vara fråga om sådana patronattrapper som påstås ramla ut vid parkeringsplats 9-10 i musikvideon är inte heller utrett.

Då det inte med säkerhet går att fastställa att patronen som återfinns i garaget kommer från vapnet i musikvideon går det inte heller att fastställa huruvida vapnet varit funktionsdugligt med de slutsatser som dragits avseende dödsjutningen den 2 augusti 2020. Att patronen spår/märken överensstämmer med andra patroner vid annan brottsplats saknar betydelse. Beslaget av AK-47an ändrar inte heller den omständigheten då det faktiskt inte går att fastställa garage-patronens uppkomst och vid vilken tidpunkten den återfunna patronen i garaget har hamnat där.

Mot ovanstående bakgrund är det osannolikt och nästintill uteslutet att samma patron, med samma beslagsnummer tas från en plats som inte är den först angivna och dessutom påträffas en vecka senare, *jfr. tingsrättens ab 191 s. 216*. Patronfyndet och det faktum att den har kopplingar till Adriana-mordet förstärker aggressionen och den emotionella känslan som kommit att prägla detta mål. Detta i kombination med att Maykil påstås göra en s.k. patron ut i musikvideon menar hovrätten visar att Maykil är rätt gärningsperson, vilket försvaret menar är helt felaktigt, *jfr. ab 191 s. 217*. Sammantaget lämnar samtliga uppgifter större utrymme för osäkerhet i skuldfrågan. Det påstås således ha skett en efterhandskonstruktion av patronfyndet eftersom tidslinjen och den övriga utredningen gör patronfyndet osannolikt.

Dessa felaktigheter om patronens placering och omständigheterna som följer därav har därmed inte prövats i underinstanserna på ett korrekt sätt. Utredningen har inte skett på ett korrekt sätt och Maykil har inte givits möjlighet till en rättvis prövning. Att det förekommit sådana betydande felaktigheter i utredningen är klandervärt. Såväl tingsrättens som hovrättens domslut har grundat sig på felaktiga uppgifter som framförts av både polis och åklagare vilket fått en direkt inverkan på utgången i målet. Omständigheterna måste prövas i enlighet med instansordningsprincipen vari målet bör återförvisas till lägre instans för ny prövning.

Vidare framgår det av NFC's utlåtande att det finns en möjlighet att det aktuella vapnet i musikvideon kan vara en attrapp tillverkad av Denix, se ab 192 s. 110-113. Dessa replikor går att köpa på nätet. Det framgår av produktbeskrivningen att det finns möjlighet att kunna göra mantelrörelse med dessa replikor, **bilaga 7**. Denna omständighet avseende replika får numera en större betydelse i målet då utredningen inte längre pekar på att patronen som återfunnits har samband med vapnet i musikvideon vilket medför att NFC's utlåtande om att AK-47's funktionsdugligheten inte kan bedömas ska stå fast. Det är således inte osannolikt att det skulle kunna vara fråga om en replika. Då det inte kan dras några säkra slutsatser ska innehavet av det vapenliknande föremålet inte kunde läggas till grund för att fällas till ansvar för vapenbrott i detta fall.

Av videoinslaget framgår det att det finns företag som hyr ut äkta men obrukbara vapen inför bland annat filminspelningar. Sonny Björk visar i inspelningar sådana kopior på AK-47 och Scorpio.¹ Det framkommer även att många vapen från början är obrukbara men kan modifieras vilket innebär att funktionsdugligheten av samma vapenförmål kan komma att ändras.

SKY-materialet

Som tidigare nämnts har åklagarna inför hovrättsförhandling inkommit med kompletteringar i processmaterialet avseende SKY-chattar. Åklagaren har presenterat olika chattar där innehållet av dessa chattar används för att knyta an till vissa personer och således fastställa brukare. Av hovrättens domskäl framgår det att "den utredning som åklagarna presenterat till stöd för sina påståenden om att Maykil Yokhanna och Charbel Homsy har brukat de ifrågavarande SKY-ECC kontona är fullt övertygade".

Trots att hovrätten kommit fram till att det inte är utrett huruvida Maykil skrivit samtliga chattar då det förekommer att telefonerna lämnas ut och används av andra, har chattarnas innehåll ändå fått en avgörande betydelse för utgången av målet avseende revolvern och en scorpions äkthet och funktionsduglighet.

Det ska med anledning av hovrättens domskäl nämnas att det av vissa chattar framkommer diskussioner om vapen och narkotika mellan olika aktörer. En av dessa konversationer är mellan det ECC-ID som påstås vara Charbel Homsis och annan. Av chattarna framgår det att "Charbel" ska ha diskuterat om ett stort antal vapen och narkotika. Informationen i SKY-materialet har fått betydelse för huruvida vissa personer är misstänkta för brott, bland annat i ett parallellt ärende som handläggs vid Södertörns tingsrätt målnr B 12845-20. Det ska

---

¹ <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/ombyggda-startpistoler-allt-vanligare-i-skjutningar>

belysas att Charbels häktning i det parallella målet numera har hävts, trots detta SKY-underlag, **bilaga 8**. Häktningen hävdades under hovrättsförhandlingen för detta mål. Han är inte heller misstänkt för något narkotikabrott eller vapenbrott trots innehållet i chattarna. Beslutet om häktningen överklagades av åklagaren men även hovrätten avslog begäran om fortsatt häktning, **bilaga 9**. Detta talar för att såväl tingsrätten som hovrätten gjort en annan bedömning än i aktuellt mål avseende riktigheten av SKY-materialet, brukaranalysen och dess innehåll. Det talar för att det finns skäl att betvivla materialets innehåll. I det parallella målet finns det ytterligare SKY-chattar som för tillfället är sekretessbelagt och ingår därmed inte i detta processmaterial. Denna omständighet talar än mer för att materialet ska tas med försiktighet då det i detta mål är ofullständigt och det kan finnas annat material som ger skäl att misstro innehållet i chattarna.

Avseende Maykils brukaranalys framgår det att identitet är fastställt. Det är dock felaktigt. Det har inte ens gått att fastställa något IMEI-nummer för hans påstådda ECC-ID i jämförelse med den telefon som påstås ha använts. Två SKY-telefoner beslagtogs från Maykil den 2 september 2020 när han greps vilket innebär att IMEI-nummer finns på baksidan och hade lätt kunnat jämföras med det IMEI-nummer som är kopplat till ECC-ID. Det är besynnerligt att för övriga personer i SKY-materialet där en telefon beslagtagits har IMEI-nummer kunnat fastställas men inte för Maykil.

Det finns material som är under sekretess som tyder på att det inte är Maykil som skriver chattarna. Att det inte är Maykil som är brukare av telefonen får inverkan i bedömningen för vad som framkommer av chattarna och dess relevans i detta mål. Om det tvivlas på att det är Maykil som skriver chattarna kan relevansen av innehållet i dessa chattar starkt ifrågasättas. Även om det diskuteras om vapen som påminner om de vapen som är för prövning i detta mål saknar chattarna helt relevans om det inte ens är Maykil som skrivit chattarna. Chattarna är skrivna under andra datum än när musikvideon utspelar sig och har därmed ingen faktisk koppling till musikvideon.

Innehållet i chattarna stämmer dessutom inte med verkliga förhållanden vilket påvisar att det inte är Maykil som skrivit. Av beslagsprotokoll på s.119-120 i tilläggsprotokoll 7, framgår det att fyra telefoner har tagits i beslag av Maykil. I chattarna där det påstås vara Maykil som skriver framgår det att brukaren skriver "har bara sky bror". Åklagaren har påstått att Maykil skrivit vissa chattar genom Charbel och Benjamins telefoner, *se lila chattar i tilläggsprotokoll 7*. Det framkommer att dessa chattar är skrivna genom appen signal. Av materialet framkommer det att det har beslagtagits en ghosttelefon från Maykil, vilket är den telefon som HÖK görs på. I en ghosttelefon är det möjligt att ha appen signal. Ghosttelefonen har varit aktiv

under den period som Maykil påstås skriva från andra genom signalappen. Maykil har således inte behövt skriva genom andra utan hade kunnat skriva från sin ghosttelefon på signalappen.

Åklagaren har även anfört att det är Maykil som är brukare av ECC-ID för att avsändaren i vissa chattar skrivit ”/m” eller ”det är m”. Det ska uppmärksammas att det finns flertalet i detta ärende och Adriana-målet som börjar på bokstaven M. Försvaret påpekade under förhandling att detta syns tydligt i en av chattarna som påstås vara skrivet av Maykil men skickat från Benjamins telefon. Chatten skulle Benjamin själv lika gärna kunnat ha skrivit men att nr 5 i hans påstådda smeknamn ”M5” fallit bort. Dvs. att det egentligen ska stå ”/m5” på meddelandet men ändå har Maykil tillförskrivits den chatten utan något stöd för påståendet. Även Melvin, den person som sitter häktad avseende den beslagtagna AK-47an, börjar på M. I den del av chattarna som fortfarande är sekretessbelagd finns det ytterligare personer som det diskuteras om som också börjar på M. En av de påstådda måltavlorna i Adriana-mordet börjar också på M. Då hovrätten själva uttalat sig om att dessa telefoner ofta lånas ut mellan olika aktörer ska bedömningen för huruvida det är Maykil som är brukare av ECC-ID eller om han skrivit påstådda chattar beaktas med stor försiktighet. Detta leder till att om det inte kan fastställas vara Maykil som skriver just de i målet relevanta chattarna som påstås kunna knytas till scorpionen och revolvern, förlorar chattarna sitt värde i förhållande till de i målet aktuella vapnen och deras funktionsduglighet eller äkthet.

Eftersom chattarna inte är fullständiga är de inte heller tillförlitliga. Att tillförlitligheten kan ifrågasättas bör få en direkt inverkan även för bedömningen av chattarna som anses stödja påståenden om äktheten och funktionsdugligheten av revolvern och scorpionen, exempelvis chattarna som ”revolvern stänger inte med skott i”, s. 24 i *tilläggsprotokoll 7*. Det är angeläget att Högsta domstolen prövar tillförlitligheten och värdet av aktuella chattar. Anledningen är att liknande bevisning torde komma bli allt vanligare i framtida brottmål.

En annan viktig fråga som Högsta domstolen måste utreda är huruvida det är lämpligt och rättssäkert att avgöra ett mål på ofullständigt material där visst tillgängligt material redan finns i annat mål men som är under förundersökningssekretess och där åklagaren valt att endast åberopat delar av materialet. Åklagaren har varit selektiv och valt att inte ta med de delar av det sekretessbelagda material som talar för att det finns andra än Maykil som brukar ECC-ID 8S5QK8 och fyra andra personer som kan kallas ”M” i utredningen. Detta gör att underlaget blir missvisande och hela målet utgör en orättvis prövning för Maykil.

Vidare har större delen av SKY-materialet, brukaranalys mm. inkommit först vid hovrätten. Med anledning av instansordningsprincipen bör målet återförvisas även av den anledningen. Ytterligare SKY-material som är av relevans för detta mål kommer senare bli tillgängligt när

förundersökningssekretessen i det parallella Adriana-ärendet i Södertörns tingsrätt har hävts. I dagsläget medför detta att den delen av materialet som senare blir tillgängligt inte ens kommer att prövas i någon instans i förhållandet till detta mål. Materialet som för nuvarande presenterats är ofullständigt och det kommande materialet kan få en inverkan på bedömningen av innehållet och således på två av de vapen som Maykil dömts för. Den uppkomna situationen som uppstått är inte rättssäkert och uppfyller inte heller kriterierna för en rättvis prövning. Upplägget är snarare till nackdel för den tilltalade och hindrar dennes möjlighet att kunna försvara sig. Målet borde återförvisas och prövas på nytt när komplett material kan presenteras då SKY-materialet fått inverkan på utgången i detta mål.

Scorpion, k-pist, märke CZ, modell vz 61

I målet finns två scorpioner. Maykil dömdes för innehav av den scorpion som ses i garagescenerna, inte den som ses i Nybyggeskolan och som finns i beslag. Av det processmaterial som fanns i tingsrätten gick det inte att bedöma huruvida scorpionen var funktionsduglig. Även för detta vapenföremål har NCF anført att det inte gick att dra någon säker slutsats av äktheten eller funktionsdugligheten med anledning av att vissa detaljer inte syntes tydligt av det videomaterial som fanns samt att det finns ett stort antal icke tillståndspliktiga vapen som efterliknar originalvapnet, ab 192 s.108-109. Tingsrätten fann att innehavet av det vapenliknande föremålet därmed inte kunde läggas till grund för att fällas till ansvar för vapenbrott. Hovrätten ansåg dock att åklagarna kunnat påvisa att scorpionen varit äkta med stöd av den nya bevisningen av SKY-chattar.

Det ska framhållas att det i chattarna talas om scorpioner, 9 mm. När det gäller Scorpioner ska det för rättens kännedom uppmärksammas att det finns scorpioner av kaliber 7.65 och 9 mm. Den senare är exempelvis Scorpion Evo (mer lik AK-47 i mindre modell) som det här i chattar möjligen avser. Även om bedömningen för huruvida de vapen som omnämns i chattarna är äkta, avser det inte samma typ av vapen som åklagaren påstår. I en av chattarna skrivs det från det ECC-ID som påstås vara Maykil ”Jag har 2 walter ppq senaste modellen 9mm, en mini kalle och 3 skorpor o hämta från Gbg. 9mm skorpa”. Åklagarens påstående utav detta meddelande är att eftersom den vanliga kalibern för en scorpion är 7.65 mm så måste en av de tre ”skorporna” som talas om i meddelandet ha kalibern 9 mm medan de resterande är av kalibern 7.65 mm, *se hovrättens ab 116 s. 170*. Inte någonstans i processmaterialet får åklagaren stöd för detta påstående. Innehållet i chattarna som hovrätten hänvisat till i domskälen ger inte stöd för att scorpionen i garaget är äkta och kalibern på de scorpioner som talas om i chattarna stämmer inte heller överens med den som NFC uttalat sig om i garaget. Detta var något försvaret invände mot under hovrättsförhandlingen, trots det har hovrätten utelämnat i domskälen att bemöta denna invändning. Det ska även påpekas att de chattar som hovrätten grundat

sin bedömning på är skrivna helt andra datum än när musikvideoinspelningen skedde. Innehållet i SKY-chattarna som sägs stödja åklagarens påståenden om scorpionens äkthet kan starkt ifrågasättas. *Se rubrik om SKY-materialet.* Det ska även påpekas att chattarna inte säger något om funktionsdugligheten. Även om det fastställs att scorpionen skulle vara äkta kan vapnet samtidigt vara obrukbar dvs. icke funktionsduglig, vilket också får en inverkan vid straffvärdebedömningen och rubriceringen.

Revolvern, Smith & Wesson, modell Double Action

Hovrätten har anfört att utredningen i målet inte ger några tillräckliga slutsatser om revolvrens funktionsduglighet vid brottstidpunkten. Om något så talar utredningen i målet snarare för att vapnet inte var funktionsdugligt. NFC har inte kunnat avgöra om vapnet är funktionsdugligt, modifierat eller om det av okänd anledning är obrukbart då det inte finns något beslag. Det framgår även av utlåtandet att det inte heller går att utesluta att det skulle kunna finnas några utseendemässiga kopior av aktuellt vapen, ab 192 s. 104. Hovrätten har dock trots detta ansett att det genom NFC's utlåtande är utrett att den revolvern som syns i musikvideon är äkta och inte en replika. Vilket innebär att hovrätten dömt Maykil för innehav av ett icke funktionsdugligt vapen trots att funktionsdugligheten inte är fastställd samt att det framgår av NFC utlåtandet att replikor inte kan uteslutas. Frågan är om ett vapen rättsligt kan anses vara funktionsduglig när bevisning därom saknas?

Hovrättens bedömning är felaktig. Vapnet finns inte i beslag vilket innebär att några faktiska utredningar inte kunnat göras. NFC's utlåtande bygger enbart på material från musikvideon. Vissa delar av utlåtandet från NFC har fått stor betydelse vid hovrättens bedömning. Hovrätten har emellertid varit selektiv då rätten endast fäst vikt på vissa delar av utlåtandet och negligerat andra delar. Hovrätten har inte fäst vikt vid den omständigheten att det inte går att utesluta att vapenföremålet kan utgöra en kopia eftersom det inte går att bedöma huruvida det varit funktionsdugligt vid tidpunkten. Detta har hovrätten inte belyst trots att det framgår av samma utlåtande. Tingsrätten ansågs att innehavet av detta vapenliknande föremål inte kunde läggas till grund för att fälla till ansvar för vapenbrott. Grunden för tingsrättens bedömning var just på grund av att NFC inte kunnat fastställa funktionsdugligheten. Hovrätten borde ha dragit samma slutsatser av processmaterialet som tingsrätten.

Med anledning av att vapnet inte finns i beslag har någon provskjutning inte kunnat göras. I mål B 4804-21 Hovrätten för Västra Sverige hade en 15-åringen tagit med sig sin nyinköpta soft airgun med modellbeteckning Smith & Wesson 4506, som han kunde skjuta plastkulor med, men utan magasin, till skolan. Hovrätten frikände honom då de konstaterade att vapnet inte provskjutits under utredningen och att det därför inte kunde uteslutas att dess

anslagsenergi understeg 0,2 joule trots att det på vapnet stog 0.5 joule. Det var enligt hovrätten därmed inte visat att pistolen utgjorde ett sådant effektbegränsat skjutvapen som omfattas av vapenlagen.

I förevarande mål har det som tidigare nämnts inte gjorts något beslag av den sk. revolvern, vilket föranlett att några undersökningar eller provskjutningar inte kunnat göras. Det har således inte gått att fastställa äktheten eller funktionsdugligheten. Maykil bör därmed inte kunna dömas till ansvar för revolvern. Högsta domstolen bör ta ställning till huruvida det är möjligt att kunna dömas till ansvar för ett obrukbart vapen när det inte varit möjligt att konstatera funktionsdugligheten eller utesluta replikor.

För det fall att vapnet ska anses vara äkta men obrukbart ska detta dock få betydelse i straffvärdebedömningen, se Göta hovrätts mål B 1462-20. I Göta hovrätts mål bedömdes en pistol vara obrukbar eftersom den saknade slagstift. Pistolen bedömdes som äkta men obrukbar. Hovrätten fastställde att den omständighet att ett vapen inte var funktionsdugligt vid innehavet skulle få inverkan i straffvärdebedömningen och kunde utgöra en förmildrande omständighet. Denna bedömning gjordes med hänvisning till Hovrätten över Skåne och Blekinges dom i mål B 1203-18. Det påpekades i målet att i vissa fall har innehav av obrukbara skjutvapen till och med bedömts som ringa vapenbrott.

Göta hovrätt dömde i mål B 1167-21 på samma sätt som ovan då det avsåg en trasig pistol. I det fallet bedömdes innehavet som ringa vapenbrott med hänsyn till sättet vapnet var obrukbart. I Svea hovrätts mål B 5027-18 ansåg hovrätten att innehav av en icke funktionsduglig automatkarbin av märket Zastava skulle behövas som brott av normalgraden.

Hovrätten har trots avsaknad av bevis ansett att revolvern är obrukbar och fällt Maykil till ansvar. Det har dock förbisetts av hovrätten att detta borde ha fått en inverkan vid straffvärdebedömningen. Denna omständighet omnämns inte ens i domskälen trots att den frågan tagits upp av försvarare under huvudförhandling. Högsta domstolen bör ta ställning till vilken inverkan detta får på straffvärdet då underrättspraxis spretar och särskilt i mål där det är fråga om flera vapen.

BÄCKBY-DELEN, Stämningsansökan 23 juli 2021

Målet avser grovt vapenbrott där två tillståndspliktiga vapen återfunnits i ett trapphus vid Pudlungsgatan 66 i Västerås den 4 april 2020. Den ena pistolen är en modifierad halvautomatisk start-/tårgas-/signalpistol av märket Zoraki och den andra pistolen en halvautomatisk pistol av märket Zastava. Vid husrannsakan i en lägenhet i samma trapphus påträffades även ca

400 patroner i olika kalibrar i två påsar – samt ett magasin (magasin ansågs inte brukbar), och en mindre mängd narkotika.

Det som föranledde insatsen den 4 april 2020 var att polisen kl. 4.14 fick det första samtalet från allmänheten avseende en skottlossning med flera skott vid Puddelugnsgränd i Bäckby, Västerås. Klockan 4.31 anlände den första polispatrullen. Lägenheten sattes under polisbevakning vid kl 5.01 i väntan på insatsstyrkan. Sammanlagt fanns sju poliser i området fram till dess att den regionala insatsstyrkan inledde gripandet kl. 8.31.

Vid genomsökning av området hittade polisen en patron och fem patronhylsor intill en lekpark vid norra gaveln på Puddelugnsgränd 57, ca 50 meter från Puddelugnsgränd 66. Polisen hittade också två pistoler som låg gömda ovanför takplattorna i trapphuset på Puddelugnsgränd 66. Skälet till att polisen genomsökte trapphuset på Puddelugnsgränd 66 var med anledning av att ett vittne ringt in och sagt att hon sett ungdomar springa in i den porten och sedan in i en lägenhet. Vid husrannsakan i aktuell lägenhet i samma trapphus påträffades de fyra personerna som nu dömts i detta mål, bland annat Maykil.

Maykil dömdes i hovrätten för båda vapnen som påträffades i trapphuset och ammunitionen i lägenheten. Det magasin som hittades i lägenheten var inte funktionsdugligt och omfattas inte av vapenlagens bestämmelser.

På vilka grunder fälldes Maykil till ansvar?

Åklagaren har åberopat daktningsskildringar och en övervakningsfilm från en shellmack några timmar tidigare. Tingsrätten anförde att ”kläderna tillsammans med utseendet i övrigt på den person som kliver ur bilden i övervakningsfilmen leder till slutsatsen att det är Maykil Yokhanna”, *tingsrättens dom s. 35*. Därmed anser tingsrätten att det är konstaterat att utseendet på den jacka som bärs av den person som påstås vara Maykil vid tidpunkten för övervakningsfilmen överensstämmer med de jackor som vittnena har beskrivit och de jackor som påträffas vid husrannsakan. Det kan därmed slås fast att de aktuella i målet är med varandra tidigare på natten. Detta i kombination med andra omständigheter som DNA-bevisningen och att det med anledning av vittnens uppgifter är uteslutet att andra som gått in eller ut ur port 66, anses slå fast att det är Maykil och resterande som sprungit in i porten och hanterat vapnen på det sätt åklagaren påstått.

I hovrätten åberopades ny bevisning i form av vittnesförhör med Emine Soysal, Nathalie Kwiek och Khalil Ibrahim. Hovrätten instämde dock i stort sett med tingsrättens bedömning trots den nya bevisningen. Den enda skillnaden mellan instanserna är att hovrätten anser att

omständigheterna kring shellmacken och den bevisning som åberopats har inte ansetts vara av sådan beskaffenhet att det går att fastställa att det var Maykil och Charbel Homsy som var i sällskap med Amir vid det tillfället. Hovrätten anför emellertid att den omständigheten huruvida det i målet är utrett om de tilltalade varit med varandra tidigare på kvällen innan den aktuella händelsen eller inte saknar betydelse för bedömningen i detta mål, *se s. 20*.

Detta borde således innebära att bedömningen för skuldfrågan ska hänföra sig till vittnesuppgifterna, NFC- och DNA-bevisningen. Varken NFC-resultat eller DNA kan knyta Maykil till de påstådda vapnen eller ammunitionen. Det som finns i målet är den tidslinje och beviskedja som tingsrätt och hovrätt strukturerat upp utifrån hur domstolen felaktigt uppfattat vittnesuppgifterna och omständigheten att han befinner sig i lägenheten vid senare tillfälle. Tidslinjen och indiciekedjan kan starkt ifrågasättas. Det finns synnerliga skäl att bevilja prövningstillstånd i förevarande fall då både tingsrätt och hovrätt varit selektiv i sin bevisvärdering av vittnesuppgifterna och i vissa avseenden angett i domskälen att bedömningen grundar sig på vittnesuppgifterna men dömt helt emot vad som faktiskt sagts av vittnena. Hovrätten har således haft alldeles för stort tolkningsutrymme av vittnesuppgifterna till den grad att det blir direkt felaktigt att säga att slutsatsen grundas på vittnesuppgifter.

Det synes som om hovrätten grundat sin dom på egna spekulationer och inte på den utredning som presenterats.

Signalement och vittnesuppgifter

I målet har två vittnen förhört i tingsrätten avseende signalement – Sedigha och Nohad. De har uppgett att de sett fyra män springa från platsen vid skottlossningen in till port 66. Vittnena har lämnat signalement på dessa män vari framgår att det såg ut att vara unga män i ca 20 års åldern, mörkhyade, svarta, afrikaner och hade inget skägg.

Av Nohads vittnesförhör, *se tid 3:00-4:50*, framgår det att de var fyra ungdomar. Hon anför att två av de var långa och mörka. Med mörka förklarar Nohad att hon menar svarta. En av killarna var kort och hon tror att den korta också var svart. Den fjärde var vit-gul. Killarna var långa och smala förutom den korta av dem. De hade luvor på sig med mörka korta jackor men när de gick in i porten så tog de av sig luvorna och då kunde hon se hudfärgen på nytt. Vidare berättar hon att det fanns en gatulampa som de passerade och att hon då kunde hon urskilja att det var ungdomar som inte var över 20 år. Hon anförde även att hon uppfattade de som under 20 år på grund av deras kroppsbyggnader, sättet de förde sig på då de sprang med lätthet och inte hade några problem att springa upp för trappen som någon äldre hade haft och att de fnissade. Flertalet gånger under förhör får hon frågor om ungdomarnas utseende. Hon vidhåller

under hela förhöret att två långa och en kort var mörkhyade, en lång var ljushyad och att med mörkhyad så menar hon afrikanskt ursprung eller svart, *se 31:40-33:13 och 39:00-40:30*. Hon anför vidare att den ljusa hade svart och tjockt långt hår i hästsvans samt att om någon hade skägg hade hon sett det. Men hon såg inget skägg. På de två långa ungdomarna kan det ha varit för att de var mörka men den vita såg hon att han inte hade skägg. På den fjärde var det inte tydligt, *48:00-48:55*

Sedigha har också anført i sitt vittnesförhör, *tid 3:45-4:20*, att det var fyra ungdomar där tre av de var lika långa varav en var ljushyad och två mörkhyade. Den fjärde personen var kort men hon kunde inte se hudfärg på denne.

Trots noggranna signalement från båda vittnena och att Nohad anført att det fanns en gatulampa som får förstås vanligtvis ger bättre sikt framgår det av tingsrättens domskäl på s. 34 ”Sedigha och Nohads uppgifter kan inte anses stå i motsats till de tilltalades utseende, då med beaktande av att det kan ha varit svårt att urskilja hudfärgen eftersom samtliga bar mer eller mindre skägg och att orden ljus- och mörkade kan ha olika innebörd för olika människor”. Att det framgår i domen att samtliga bar mer eller mindre skägg är något som tingsrätten själva tillskrivit i signalementet och är en uppgift som inte sagts under förhör av något vittne. Därutöver har vittnena noga redogjort för sin uppfattning av ljus- och mörkhyade vari tingsrättens bedömning är helt i strid med vittnesuppgifterna. Innebörden av detta är att domen grundas på domstolens egna spekulationer.

I hovrätten hördes ytterligare tre personer. Angående det åberopade vittnet Khalil som gjorts på Maykils begäran ansåg hovrätten att det inte fanns skäl att ifrågasätta Khalils trovärdighet. Hans uppgifter överensstämmer med vad vittnen Nathalie sagt. Dessa uppgifter stämmer dock inte med de signalementen och identifikationer som de tilltalade tillskrivs av åklagaren eller tingsrätten och bör ha vederlagt de tidigare oklarheterna som funnits vid prövningen i tingsrätten. Uppgifterna som Khalil och resterande vittnen lämnat stämmer inte alls med de tilltalades utseenden.

Khalil har anført att han såg tre personer som gick vid hans gård mot kamerorna på parkeringen. Dessa var ungdomar som var under 18 år. Han var säker på att det måste ha varit dessa som låg bakom skottlossningen på sättet de gick i lugn och ro. Hans uppfattning är att en vuxen person inte skulle bete sig på det sätt som de här ungdomarna gjorde. Han trodde att det var de som sköt för att de inte sprang utan gick i lugn och ro, vilket talar för att det var de som sköt enligt honom. Trots att Khalil upprepade gånger får flertalet frågor om ungdomarnas antal och ålder står han fast vid att de var tre till antal samt att det avsåg ungdomar som var ca 18 år gamla.

Inte något av de signalement som lämnats av något vittne stämmer överens på Maykil. Han är ca 30 år gammal, väldigt ljus i hyn (vit), mycket skägg och ser kroppsmässigt inte ut som en ungdom. Kläderna han bar vid gripandet stämmer inte med de uppgifter som lämnats av vittnena. Signalementen stämmer inte med övriga tilltalade och den omständighet att vittnena sett olika många personer talar för att det varit fråga om olika gruppkonstellationen som varit ute under denna tid.

Därutöver berättar såväl Amir, Maykil och Charbel att det förekommit andra personer i både lägenheten som i trapphuset som kommer och går. Maykil och Charbel har tidigt oberoende av varandra under förundersökningen med restriktioner berättat att de sett andra personer kring porten/lägenheten och Maykil har även anfört att de personerna nere i porten han hälsade på var svarta.

Försvaret har i hovrätten invänt mot de påståenden som gjordes i tingsrättens dom och förtydligat skillnaderna mellan de lämnade signalementen av vittnena i förhållande till Maykil samt påtalat den omständighet att andra vistats i trapphuset som överensstämmer med signalementet. Det har gjorts jämförelsebilder av jackan som beslagtogs och från övervakningsbilder på shellmacken i förhållande till de lämnade signalementen. Det är tre olika jackor. Det har även åberopats syn på byxor och skor för att påvisa att det inte stämmer med signalementen. Inget av detta har bemötts av hovrätten i domskälen. Istället framgår det av hovrättens domskäl på s. 20 att ”i linje med vad tingsrätten angett anser således även hovrätten att de fyra tilltalade är identiska med de fyra personer som av vittnen observerades komma springande tillsammans och ta sig in i fastigheten på Puddelugnsgratan 66 endast någon minut efter skottlossningen”. Hur hovrätten gjort bedömningen för att de fyra tilltalade skulle vara identiska med de personer som vittnena observerat framgår inte av domskälen.

Tidslinjen och vittnesuppgifter

Tingsrättens slutsats att det är uteslutet att annan varken tagit sig in eller ut ur porten grundar sig på vittnesuppgifterna från Nohad Jabri, Sedigha Aghababa och poliskommissarie Manne Pettersson, *se tingsrättens dom s. 41*. Det ska inledningsvis nämnas att några sådana slutsatser inte kan göras av det vittnesuppgifterna som faktiskt har lämnats. Vidare vederläggs den slutsatsen även av de uppgifter som de nya vittnena Nathalie och Khalil lämnat.

Vittnet Khalil bor på Puddelugnsgratan 52 och var ett av vittnena som ringde in. Efter att polisen anlant till platsen vid kl 4:31 nödgades Khalil att gå ner till polisen för att hjälpa de med att hitta rätt plats var skottlossningen skett. Khalil nämner i sitt vittnesförhör att polisen letat

”bakom hans balkong”. Vid granskning av områdeskartan i materialet framgår det att polisen letat vid fel gård, **bilaga 10**. Varken från Khalils balkong eller där polisen har letat går det att se till Puddelugnsgratan 66, **bilaga 11**. Uppgifterna som lämnats om huruvida lägenheten varit under bevakning vid angivna tidpunkter stämmer således inte. Det är inte möjligt för polisen att ha haft uppsikt över porten under den tiden som de letat vid fel plats. Inte förrän de kommer fram till lekparken vid Puddelugnsgratan 57 kan de få uppsikt över port 66. Enligt beslagsprotokollet görs beslaget inte förrän kl 4:42, *se ab 377 s. 437*. Men inte ens vid den tidpunkten har polisen i området fått information om att port 66 är relevant i ärendet för att kunna utföra en bevakning. Enligt poliskommissarie Manne sker en viss fördröjning mellan operatören som får informationen kl 5:02 och polisen på plats. Poliskommissarien får således den informationen senare än kl 5:02 och bevakning sker inte alls vid kl 5:01 som åklagaren påstått. Av händelserapporten framgår att bevakning av lägenheten i port 66 sker först när polis ringer upp vittnet som pekar ut lägenheten vilket sker vid kl 5:16, *se ab 377 s. 26-27*. Manne anger även i vittnesförhören att han inte får uppgifterna om aktuell lägenhet från vittnet förrän kl 5:26 och att han därefter placerar ut poliser för bevakning, *tid 19:25-19:35 i förhöret*.

Poliskommissarien Manne anger i sitt vittnesförhör att de kommer fram till området ”relativt snabbt” efter att första samtalet kom. Hur tidpunkten 4:30 anges är att operatörerna rapporterar tiderna genom att titta på polisbilarnas GPS eller att någon patrull anger att de är på plats. Manne förmodade att tidpunkten innebar att första bilen borde ha meddelat när de först kom fram. Detta innebär dock att samtliga sju poliser inte behöver ha befunnit sig på plats vid kl 4:31 utan att vissa kan ha kommit efter denna tid. Väl på plats delar poliserna upp sig och kontrollerar olika områden. Exakt vilka områden som genomsöks vid vilken tidpunkt och vilken uppsikt dessa poliser hade över port 66 framgår inte heller. Poliskommissarie Manne befann sig i närheten av kafé, vissa poliser gick längst huskropparna 62-66 och andra åkte runt området med bil, *se tid 22:25-22:35*. Av hans vittnesförhör, tid 14:23-14:48, framgår att det som sker kl 5 som åklagaren möjligen syftat på när denne anför att bevakning påbörjar 5:01, är att Manne loggar en insatsidé om bevakning i ärendet men någon bevakning sker faktiskt inte då utan sker en stund senare.

Manne berättar att en patrull gick längst portarna 62-66 huskropp. Han gör bedömningen att på grund av polisernas placeringar från att de anländer till platsen kl 4:31 är det osannolikt att andra ska ha varit ute i området eller att annan ska ha kunnat gå in i porten under denna tid. Men eftersom vi inte vet hur många som faktiskt anlände vid kl 4:31 är det således möjligt att vissa delar i området inte kontrollerades förrän mycket senare eller lämnats obevakade under viss tid. Hovrätten har inte fäst vikt vid dessa omständigheter. Manne har faktiskt inte haft den informationen för att kunna göra en sådan bedömning då han själv inte var på plats utan

förlitar sig helt på rapportering mellan poliserna. Han vet inte om någon kan ha passerat i området eftersom han själv var på ett annat ställe på området än vid port 66 och senare återvände till piketen för rapportering. Han ser därmed inte vad som sker kring port 66 eller vilka poliser som befinner sig i närheten. Vanligtvis rapporteras det men han har inte heller riktigt uppsyn över var poliserna befunnits sig eller patrullerat. Det är således andra poliser som befunnit sig på området som kan ha sett något av relevans i målet men som inte hörts i vare sig domstol eller utredningen, *tid 25:00-25:19*. Slutsatsen att ingen tagit sig in eller ut ur porten är alltså endast ett antagande av Manne. På fråga från en av försvararna konstateras det att det inte går att utesluta att annan kan ha tagit sig in eller ut från porten. Varken tingsrätt eller hovrätten omnämner detta i domskälen.

Vidare går Mannes uppgifter inte ihop med vad vittnet Khalil har sagt. Enligt honom letar poliserna kring hans balkong, dvs. vid port 52-56 och inte 62-66. Detta stämmer med de uppgifter som Nohad har lämnat att hon endast såg en polisman som gick ut från polisbilen och tittade runt med en ficklampa vid förskolan/café 57. Hon säger även att ingen annan polis var i närheten av port 66, den som var närmast var den polisen som befann sig vid café 57, *se tid 36:45-37:14*. Hon säger senare i förhöret att polismannen vid café 57 var bakom förskolan och således inte heller kunde se till port 66, *47:00-47:32*.

Nohad har redogjort för när hon tittat ut genom fönstret och att hon stått där hela tiden när hon kunnat se polismannen till höger vid café 57. Hon har dock under denna tid samtidigt varit upptagen med att prata med sin pappa och lugnat ner sin mamma samt flyttat sig mellan kök och sovrum, *se 29:14-30:50*. Hon har således inte haft den överblicken över porten som påstås av åklagare och domstolen. Nohad säger förvisso vid ett tillfälle att ingen rört sig vid porten. Av de uppgifter hon lämnat kring detta måste det förtydligas att det uttalandet endast avser under de 10 minuterna mellan skottlossningen tills att hon ser polisen vid café 57. Detta innebär således att hon kan ha haft uppsikt över porten mellan kl 4:14-4:24 men därefter har hon inte samma uppsikt vid fönstret förrän hon ringer polisen igen vid 5:02, *se 45:45-47:00*.

Poliserna har således inte varit vid port 66 för att kunna säga att de haft uppsikt eller bevakning på lägenheten under rätt tid. Slutsatsen av dessa uppgifter är således att lägenheten får anses helt obevakad från 4:24 till i vart fall kl 5:16. Det framkommer inte heller tydligt hur patrullerande polis haft uppsikt över lägenheten att det kan uteslutas att annan kunnat komma och gå från plats innan kl 5:16. Denna slutsats har enbart grundat sig på vittnesuppgifterna från Manne, Sedigha och Nohad. Samtliga uppgifter som lämnats av vittnen och tilltalade talar för att bevakning inte skett under de av åklagaren angivna tiderna. Detta medför att det förekommer felaktigheter i indiciekedjan och föranlett ett felaktigt resultat.

Denna osäkerhet kring tidslinjen ska beaktas i förhållande till de uppgifter som lämnats av samtliga tilltalade i målet. Maykil har uppgett att han varit på en spelklubb och blev sedan skjutsad till lägenheten av en vän. Han kom fram till lägenheten uppskattningsvis någonstans mellan kvart över fyra till kvart i fem, som senast mellan halv fem och halv sex. Tanken var att träffa Charbel för att ta en ”kvällsrök”. Detta är uppgifter som bekräftas av såväl vittnet Mikael som av Charbel. Mikael bekräftar att Maykil var med honom på spelklubben och att han skjutsat honom till lägenheten strax efter kl 4 på natten. Det stämmer således inte att Mikael varit vag i sina uppgifter om tiden så som tingsrätten anfört i domskälen, *se s. 40*. Han har både i förhör med polis och i tingsrätten uppgett samma uppgifter – att de två lämnade spelklubben strax efter kl 4 för att sedan skjutsa Maykil vidare. Mikael skjutsade Maykil till Ryds glas. För kännedom kan det informeras om att det är en ca 10 minuters lång promenadväg från Ryds glas till lägenheten vilket Maykil nämner i förhör. Tidsmässigt från spelklubben till Ryds glas och sedan promenaden till lägenheten resulterar i att Maykil bör ha kommit fram till lägenheten vid kl 4:30-4:50 när lägenheten var obevakad.

Nytt vittne Fadee Hanna bekräftar också att Maykil befunnit sig på aktuell klubb. Vittnet var tidigare okänt. Om vittnet hörts i hovrätten hade det sannolikt lett till att Maykil frikänts i denna del då det bekräftar tidigare uppgifter, *se 58 kap. 2 § p. 4 rättegångsbalken*.

Charbel Homsy som befann sig i nära anslutning till skottlossningen har meddelat att han ca 10 minuter efter skottlossningen sprang upp i lägenheten av rädsla. Det skulle således kunna vara möjligt att Charbel gick upp till lägenheten runt kl 4:20. På fråga när Maykil anlände till lägenheten har han svarat att Maykil kom senare än honom och att de tidigare bestämt att träffas i den aktuella lägenheten för att röka en joint. Detta stämmer tidsmässigt överens med de uppgifter som både Mikael och Maykil har lämnat. Dessa uppgifter som lämnats av fler vittskilda personer i utredningen överensstämmer med varandra men har inte bemötts i domskälen trots invändning från försvarare. Det hovrätten inte heller beaktat är att dessa uppgifter lämnats under tiden både Maykil och Charbel suttit häktade med fulla restriktioner.

Maykil har vidare anfört att när han kommer fram till lägenheten finns det några killar utanför porten, vissa är mörkhyade och någon är maskerad. Han berättar att porten stod upplåst och att vid denna tidpunkt lämnade även 2-3 stycken killar från den aktuella lägenheten, *se 4.30-5:30*. Amir har anfört att det kommer och går människor i trapphuset samt att porten var öppen, *se 13:18-13:25 och 13:37-13:41*. Charbel blir insläppt i porten av andra och även han nämner att vissa lämnar lägenheten, *se 2:45-3:50*.

Detta innebär att det föreligger skäl att ifrågasätta den tidslinje som domstolen fäst vikt vid. Då porten inte alls varit bevakad under viss tid och det finns uppgifter om spring i trapphuset

är slutsatsen att ingen kunnat ta sig in eller ut från porten helt felaktigt. Hovrättens bedömning avseende tidslinjen och de slutsatser som gjorts utifrån dessa avseende huruvida det varit möjligt för andra att komma in och ut ur porten har varit felaktigt grundade och ska bortses ifrån. Högsta domstolen bör ta ställning till de uppgifter som lämnats tidigt i förhör under förundersökningen. Skäl för undanröjande och att pröva målet på rätta grunder föreligger då indöprövningen inte gjort på ett korrekt sätt.

Olika konstellationer – alternativa gärningsmän

Vittnen Nohad Jabri och Sedigha Aghababa har sett fyra män springa in till port 66. Vittnet Nathalie Kwiek har i förhör anför att hon sett personer ute vid cafét och att hon såg en person på en cykel. Vittnet Khalil har sett tre unga vuxna gå lugnt från platsen genom gården vid honom i riktning mot parkeringen. Detta talar för att det varit olika konstellationer ute vid tiden för skjutningen och att det inte är fastställt att de som låg bakom skottlossningen är de som återfinns några timmar senare i lägenheten. Denna invändning från försvaret återfinns inte heller i domskälen.

De tilltalades uppgifter som lämnats under förundersökningen med restriktioner och vidhållits under förhör i tingsrätten, talar också för att personer kommit och gått ur den aktuella lägenheten. Vissa av de stämmer utseendemässigt med de uppgifter som Nohad och Sedigha lämnat beträffande hudfärg och kroppsbyggnad.

Poliskommissarien Manne har också anför i sitt förhör om att det varit mycket spring vid Puddelugnsgratan, cafét och i närområdet. Man har tidigare anträffat narkotika där. Senare nämner Manne att den aktuella lägenheten har förekommit i andra kriminella sammanhang, *se tid 5:00-6.30*. Både åklagare och försvarare har tagit upp frågan i hovrätten avseende att den aktuella lägenheten förekommer i kriminella sammanhang och används flyktigt av flera personer som ett "traphouse" då det finns andra domar för tiden innan och efter denna händelse som berör lägenheten. Detta talar för att vapnen kan tillhöra andra som rör sig i trapphuset och lägenheten. Vapnen kan ha lämnats där vid annat tillfälle än den 4 april 2020. Denna omständighet har inte heller bemöts av hovrätten i domskälen.

I Södertörns tingsrätts mål B 2493-17 frikändes flertalet personer för vapenbrott som befunnit sig i en lägenhet där det påträffats en revolver med tillhörande ammunition och pistol med tillhörande magasin och patroner. Huvudfrågan att ta ställning till var huruvida den omständigheten att de tilltalade övernattat i lägenheten var tillräckligt för att komma fram till att de tilltalade tillsammans och i samförstånd har haft kontroll och dispositionsrätt till vapnena. Tingsrättens bedömning var att det inte gick att bortse ifrån att även andra personer, förutom en av

de tilltalade och dennes bror, som kan ha befunnit sig i kriminella miljöer där skjutvapen förekommer haft tillgång till lägenheten. Med hänsyn härtill var åtalet för vapenbrott inte med tillräcklig grad av säkerhet styrkt beträffande samtliga tilltalade.

I förevarande fall avser det vapen som påträffats i ett trapphus vid en lägenhet där Maykil har vistats i. Inget DNA eller annan bevisning knyter Maykil till vapnen eller ammunitionen. Vidare är det allmänt känt att denna lägenhet förekommer i andra brottsliga sammanhang där det meddelats domar innan och efter den aktuella händelsen samt att det är människor i kriminella miljöer som befinner sig i såväl trapphuset som i lägenheten. Även om patroner från skottlossningen passar de aktuella vapnen går det inte att fastställa när vapnen placerats där eller av vem. Maykils uppgifter har inte heller motbevisats och ska läggas till grund vid bedömning.

Avseende ammunitionen så gjordes fynden i garderoben i det sovrum där Shahram Saids flickvän befann sig. Detta hittades tillsammans med Shahrams tillhörigheter i den lägenhet som åklagaren påstår disponeras av Shahram. Maykil var bara där som gäst och satt på soffan. Han har inte ens varit inne i det rummet där ammunitionen påträffades. Maykil hade vare sig rådighet eller vetskap om vapnen eller ammunitionen. Att ammunitionen passar vapnen framtar dock inte hovrätten skyldigheten att pröva huruvida Maykil har rådighet över något utav dessa i detta fall. Det går inte att konstatera att innehavet skett tillsammans och i samförstånd endast utifrån den omständighet att ammunitionen passar ihop med vapnen.

I Solna tingsrätts mål B 3622-19, där man funnit en halvautomat pistol i dolt utrymme, fann man även tillhörigheter tillhörande den tilltalande. Domstolen anförde att det är ett högt beviskrav och det inte går att utesluta att någon annan kan lagt vapnet i det dolda utrymmet. Med anledning därav frikändes den tilltalade.

Frågan att ta ställning i detta mål är densamma som i Solna och Södertörns tingsrätt mål, vilket bör ha föranlett samma utgång. Underrättspraxis spretar varpå Högsta domstolen bör ta ställning till vilken inverkan det får i bedömningen avseende omständigheten kring kriminella miljöer och att andra brottsliga aktiviteter förekommer i samma utrymme.

Teknisk undersökning – NFC & DNA

DNA på vapen

Analysen av pistolen av märket Zoraki visar bl.a. blandningar av DNA från minst två personer och resultatet talar extremt starkt för att huvuddelen av DNA:t i de båda undersökta områdena (höger och vänster kolvplatta) kommer från Amir Mirza (Grad + 4), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. De

mindre delarna av DNA:t kunde inte utvärderas för jämförelse mot person.

Analysen av pistolen av märket Zastava visar också blandningar av DNA från minst två personer och resultatet talar extremt starkt för att huvuddelen av DNA:t i ett undersökt område (magasinbotten) kommer från Amir Mirza (Grad +4), om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. Resultaten talar också extremt starkt för att huvuddelen av DNA:t inte kommer från någon annan av de under jämförelse-material nämnda personerna (Grad +4), dvs. extremt starkt för att det inte kommer från Maykil.

Något DNA från Maykil har således inte påträffats vare sig på vapnen eller ammunitionen.

Maykils kläder

I målet har det beslagtagits jackor, byxor, skor och fyra par handskar; ett par som anträffats på golvet i hallen, två par på ett element i vardagsrummet och ett par i ett köksskåp ovanför spisen i vardagsrummet. På handskarna som beslagtagits har NFC funnit spår av olika typer av tändsatspartiklar. En sammansättning, kallat Typ 3, är densamma som man funnit vid urskrapningsprov från en av patronhylsorna som hittades intill lekplatsen och resultatet talar starkt för att samtliga par handskar har varit i nära anslutning till skjutvapen då det avfyrats eller har varit i kontakt med skjutvapen eller något annat vapenrelaterat, t.ex. patronhylsor (Grad + 3). Något DNA från Maykil har emellertid inte påträffats på någon av handskarna. På den sail raising jacka som påstås vara Maykil har DNA påträffats från Maykil, Amir och en okänd person. Analys påvisar att jackan i någon mån kan ha varit nära skjutvapen (grad +1) eller på något sätt kan ha varit i kontakt med skjutvapen eller patroner.

Maykil har nekat till att jackan är hans. Brister i förundersökningen har medfört att trots att DNA påträffats har Maykil inte ens fått förfrågan om att göra anspråk vid beslagsförhör angående jackan. Vidare påträffades en telefon i jackan som inte var Maykils men ändå har det inte gjorts en utredning för att fastställa vem telefonen tillhör och således få indikationer på vem jackan tillhör.

Vidare ska det belysas om att även om åklagaren hade kunnat bevisa att det var Maykils jacka har ytterst få tändsatspartiklar som påträffats vilket kan ha andra förklaringar. Det ska inledningsvis nämnas att jackan har hängt tillsammans med andra jackor och kan ha kontaminerats då de legat bredvid varandra, ab 377 s. 287. Försvaret har anfört denna invändning samt att det i förundersökningen går att se att en av de beslagtagna handskarna med tändsatspartiklar på finns på hyllan över jackan och den andra finns på golvet, se ab 377 s. 255 och 347. Det

framgår inte när dessa tändsatspartiklar ska ha hamnat på jackan men det är möjligt att jackan kan ha kontaminerats med tändsatspartiklarna när handsken ramlat ner från hyllan genom jackan. Omständigheten att lägenheten besöks av flertalet personer med koppling till kriminella miljöer gör det ännu mer angeläget att beakta kontamineringsfrågan då det är möjligt att kontaminering skett genom andra plagg eller föremål från lägenheten som exempelvis soffan. Detta har inte heller bemötts i domskälen.

Byxorna som Maykil bar vid tillfället för gripandet har också analyserats. Resultaten talar varken för eller emot att byxorna har varit i nära anslutning till skjutvapen då det avfyrats eller har varit i kontakt med skjutvapen eller något annat vapenrelaterat, t ex patronhylsor (Grad 0), se ab 377 s. 336 och 342.

Vidare har det påträffats 400 patroner i lägenheten. Det har varit mycket spring i lägenheten där andra människor befunnit sig i lägenheten, har suttit på sofforna, tagit på föremål i lägenheten osv. Dessa omständigheter talar också för kontaminering.

Av Svea Hovrätts mål B 7082-18, s.k. mariehäll-mordet, belyses bedömningen av DNA. Av domen framgår att det måste beaktas i vilket sammanhang DNA-spåret förekommit och detta för att bedöma med vilken styrka ett DNA-spår talar för att den person som avsatt DNA är gärningsperson. Hovrätten ger ett exempel på detta och menar att beviset är starkt om DNA återfinns på fast inredning i ett hus efter inbrott men om det DNA däremot återfinns på ett löst föremål är möjligheten större för att spåret kan ha avsatts av annan än gärningspersonen. I målet hördes två experter, kriminalteknisk konsult Sonny Björk och NFC-forensiker Anna Jangblad. Av deras vittnesmål framgår att det inte är möjligt att ange när ett DNA-spår lämnats på en viss yta och att DNA under goda förhållanden kan finnas kvar på ett föremål under lång tid. Det är alltså fullt möjligt att DNA:t på dessa föremål fanns redan innan händelsen.

Svea hovrätt nådde till exakt samma slutsats i mål B 5534-16. I målet påträffades DNA från en tilltalad på en patronhylsa som återfunnits på brottsplatsen, men i avsaknad av utredning om när DNA:t avsatts eller annan utredning som utesluter någon annan gärningsperson så har den tilltalades invändning godtagits. I båda målen från Svea hovrätt har de tilltalade frikänts för påstådd brottslighet.

Maykil ska således inte kunna kopplas till vapnen eller ammunitionen till följd av DNA-bevisningen i målet. Den är alldeles för knapphändig och intetsägande. Att använda det i bedömningen för skuldfrågan är i strid med praxis.

Felaktig indicieprövning

Riksåklagaren har beviljats prövningstillstånd i ett mål där Svea hovrätt i mål B 8398–21, frikänt en man under liknande omständigheter som i aktuellt mål. Av rättssäkerhetssynpunkt är det angeläget att rättstillämpningen behandlas lika i likartade mål.

Domstolarna i Svea hovrätts mål gjorde olika bedömningar. Tingsrätten gjorde i det målet en bedömning av enskilda bevis fränkopplade varandra och vid en samlad bedömning av respektive bevis ansågs uppfylla beviskravet och fällde därför en man till ansvar. I målet var de fråga om indiciebevisning då inget övrigt i utredningen kunde knyta personen direkt till gärningen.

Hovrätten i ovanstående mål redogör för typexempel på indirekt bevisning och påminner om att HD i tidigare mål uttalat att det finns anledning att vara försiktig med slutsatser baserade på indiciebevisning, se NJA 1991 s. 56 och NJA 1999 s. 480. Vidare uttalar hovrätten att enskilda indirekta bevis normalt inte är tillräckligt för en fällande dom men när flera bevis samverkar kumulativt och bildar en struktur eller mönster kan det i vissa fall uppfylla beviskravet, här blir den tilltalades uppgifter av betydelse.

Sammanfattningsvis anför hovrätten att när det är mål av indirekt bevis, krävs för fällande dom, en beviskedja som slutet positivt knyter just den aktuella personen till gärningen samtidigt som annan helt kan uteslutas inom samma beviskedja – innefattande samma händelseförlopp. Begränsningar i utredningen avseende bevisningen i kombination med att något motiv eller ekonomisk vinning inte var klarlagt friade den misstänkta i hovrätten. I det ovan nämnda hovrättsmålet hade tändsatspartiklar och DNA påträffats av personen på bland annat en patron (grad + 4) och jacka som knyts till honom som utvisar inte bara en (som för Maykil som anses vara en besudling) utan fyra träffar på tändsatspartiklar vilket talar för att jackan i någon mån varit nära skjutvapen, se hovrättens dom i mål B 8398–21, s. 7 och 10 ff.

När det gäller träff av tändsatspartiklar kan följande sägas utöver vad som framgår av Maykils domskäl avseende osäkerheten som uppstår vid mindre nämnd påträffad spår av tändsatspartiklar, se tingsrättens dom s. 37 jfr. hovrättens dom i mål B 8398–21, s. 7 f. Av sakkunnigutlåtande (Sonny Björk) i hovrätten i mål B 8398–21 framgår att det är möjligt att tändsatspartiklar kan avsättas på kläder utan att bäraren själv handskats med vapen eller ammunition. Ett exempel, i likhet med invändningar från försvaret i Maykils ärende, kan partiklar överföras till kläder av annan om kläder sammanblandas, besudlingar kan på så sätt överföras. Sannolikheten för att så varit fallet avseende Sailracing jackan som hänger i hallen i den lägenhet

Maykil befinner sig i är därmed påtaglig, se tingsrättens dom s. 36 f jfr. hovrättens dom i mål B 8398–21, s. 8.

Dock var signalement från vittnen i hovrättens mål B 8398–21 osäkra och missbedömningar kan, på grund av ålder, hudfärg och kläder, ha förekommit. Hovrätten menar att vid sådan bedömning kan vittnens uppgifter inte utesluta annan alternativ gärningsperson vilket är aktuellt i förevarande mål gällande Maykil vid en samlad bedömning av bevisningen, *se hovrättens dom i mål B 8398–21, s. 6*. I Maykils mål blir vittnens uppgifter från lägenheten i kombination med polisens uppgifter grunden för fällande dom. Denna bevisvärdering är felaktig eftersom det fortfarande finns utrymme för tid då platsen inte stått bevakat – sätt till tiderna som anges ovan, jfr. tingsrättens dom s. 41. Som tidigare nämnt har varken hovrätten eller tingsrätten beaktat övriga vittnesmål i kombination med Maykils uppgifter. Hovrättens slutsatser avseende Maykil i Bäckby-delen är därmed felaktiga och Maykil ska därför frias i denna del.

Underrättspraxis spretar då hovrätten i två likartade mål har dömt helt olika. Det är därmed av vikt för rättstillämpningen att Högsta domstolen ger vägledning och klargörande för hur indi-ceprövningen ska göras och vilken inverkan det får när någon del i beviskedjan brister eller är osäkert.

AVSLUTANDE KOMMENTAR

Det föreligger skäl att bevilja prövningstillstånd och återförvisa målet.

Mot bakgrund av samtliga omständigheter, där det tydligt framgår att flertalet slutsatser visat sig vara osäkra kan det därmed skapa tvivel i fråga om rätt gärningsman. På grund av genomgående felaktigheter i bevisvärderingen och fråga om inkorrekt bevisning i flertalet avseenden som får direkt bäring i respektive beviskedja trots att det är fråga om olika händelseförlopp, är det av vikt att målet återförvisas för en ny prövning i tingsrätten. Slutsatserna i domskälen är felaktiga varför den bör undanröjas. Fadee Hannas uppgifter torde ha inneburit en annan utgång i Bäckbydelen. Avseende patronfyndet i Södertörndelen hade utgången kunnat bli annorlunda om patronens placering uppgetts på ett korrekt sätt, se 51 kap. 23 p. 2 och 58 kap. 2 § p. 4 rättegångsbalken.

Den nu redogjorda bevisningen i sig ifrågasätter om Maykils rätt till rättvisa rättegång överhuvudtaget beaktats under processernas gång. Föreningen av flertal ärenden och händelseförlopp i samma mål samt påverkan och diskussion om andra brott i närtid, i kombination med material som presenterat felaktigt i flera delar, kan ha skapat missförstånd och således påverkat utgången i målet. Detta blir än mer problematiskt att utröna då flertalet invändningar från försvaret inte heller har bemötts i domskälen och gör att det inte går att förstå hovrättens

bedömning i flera väsentliga delar. Detta strider mot reglering i rättegångsbalken om vad som ska finnas i domskälen, *se även Svea hovrätts mål B 7533-15*. Genom att inte redogöra för bedömningen i domskälen har hovrätten inte uppfyllt sina förpliktelser enligt 30 kap. 5 § p. 5 rättegångsbalken. Det är av vikt att hovrätten tar ställning till särskilda frågor och redogör för sin bedömning för att den tilltalade ska kunna förstå på vilka grunder denne blivit dömd vilket inte har skett.

Hovrätten har därutöver höjt straffvärdet för den sammanlagda brottsligheten utan att beakta vissa faktorer. I södertörndelen förekommer det tre vapen som Maykil dömts för som skulle kunna konstateras äkta men icke funktionsdugliga. Detta ska få en inverkan i straffvärdebedömningen. I förevarande fall har hovrätten ansett att ett av vapnen är obrukbar men inte beaktat det vid straffvärdebedömningen utan samtliga vapen har räknats som funktionsdugliga i straffvärdebedömningen. Straffvärdet för detta brott ska därmed understiga det värde hovrätten anför.

I målet finns flertalet prejudicerande frågor för Högsta domstolen att ta ställning till för att kunna göra vissa klargöranden och ge vägledning för underinstanserna. Visst material som exempelvis SKY-material är någonting nytt som inte prövats tidigare och kommer att vara en stor del av bevisningen i brottmål under kommande året.

Avseende Bäckby-delen är det allvarligt att hovrätten inte alls tagit fäste vid vittnesuppgifter och vad som faktiskt har sagts. I mål som baseras på indirekta bevis är det angeläget att varenda del i beviskedjan är korrekt. Att hovrätten gett sig sådant tolkningsutrymme för egna antaganden och spekulationer är synnerligen allvarligt. Bland annat har Hovrätten för Nedre Norrland i mål 1626-19 att ”domstolen inte får grunda domen på egna spekulationer eller något allmänt helhetsintryck av bevisningen”. Det är angeläget av rättssäkerhetsskäl med ett klarläggande från Högsta domstolen.

Sammantaget, med alla felaktigheter i detta mål, föreligger skäl att bevilja prövningstillstånd och återförvisa målet.

NY BEVISNING

Skriftlig bevisning

Bilaga 1 – Översiktlig bild på garaget med utmärkande av parkeringsplats 10 och 35 till styrkande av felaktiga uppgifter avseende patronfyndet.

Bilaga 2 – Översiktlig bild på garaget med utmärkande av avstånd mellan dörr och parkeringsplats 35 respektive parkeringsplats 10 utefter uppgifterna i beslagsPM till styrkande av att patronfyndet påträffats vid parkeringsplats 35 samt att felaktiga uppgifter om patronfyndet tidigare lämnats.

Bilaga 3 – Försvarets bilder på parkeringsplats 35 och bild från förundersökningen på parkeringsplats 10 vari framgår olikheter i markunderlaget, till styrkande av att det uppgetts felaktiga uppgifter om patronfyndet.

Bilaga 4 – Bildjämförelse mellan de position åklagare påstår att patron ramlat ut och den position polis Björn Tulldahl anger att patron påträffats till styrkande av att positionerna inte stämmer med varandra samt att motstridiga uppgifter lämnats avseende patronfyndet.

Bilaga 5 – Stillbilder från musikvideon till vederläggande av åklagarens uppgifter om att patron ramlat ut eller kan påträffas på marken vid parkeringsplats 10.

Bilaga 6 – Bild och förklaring avseende utlåtandena för AK-47 till styrkande av olikheter mellan vapenföremålet i musikvideon och det beslagtagna vapnet.

Bilaga 7 – Bilder avseende replikor från Denix till styrkande av att attrapper/replikor avseende AK-47 är förekommande och lättillgängliga

Bilaga 8 – Protokoll från häktningsförhandling i Södertörns mål B 12845-20 till styrkande av att Charbels häktning hävts.

Bilaga 9 – Svea hovrätts beslut i häktningsfrågan i mål Ö 13359-21 till styrkande av att åklagaren överklagat Charbels häktningsbeslut och domstolen avslagit överklagandet.

Usb – video från Djupdalsgaraget på parkeringsplatserna 10 och 35, till styrkande av att patron påträffats på parkeringsplats 35 samt att motstridiga uppgifter lämnats avseende patronfyndet.

Muntlig bevisning

Fadee Hanna, adress Bygatan 9, 724 66 Västerås, som ska höras om sina iakttagelser beträffande Maykil Yokhanna vid spelklubben den 4 april 2020 till styrkande av Maykils förehanden vid spelklubben den aktuella dagen.

Åberopa Niklas Westholm som ska höras om sina iakttagelser beträffande patronfyndet den 7 augusti 2020 och beslagsprotokollet som upprättats, till styrkande av att patronen hittats på annan plats än den åklagaren påstått.

Åberopa Robin Kranshed som ska höras om sina iakttagelser beträffande patronfyndet den 7 augusti 2020 och beslagspromemorian som upprättats, till styrkande av att patronen hittats på annan plats än den åklagaren påstått.

För det fall att prövningstillstånd beviljas hemställes det att få inkomma med eventuell kompletterad bevisuppgift.

Stockholm som ovan,

Johan Cahp
Advokat